

Veïnats

DEL TERME DE CALVIÀ

revista informativa i cultural

Aquest mes:

- Entrevista : JOAN COSTA
- SERRAT
- SA NOSTRA CUINA
- Nova secció : CAN MIRA PRIM
- Esports

Preu: 50pts.

Nº42 - Setembre, 86.

L'Editorial d'aquest mes surt en relació a unes declaracions realitzades pel Regidor de Cultura, Jorge Blázquez, al Diari Balears aparegut el 29-VII-86, on, entre altres coses, manifestava:

"En Calvià no hay mucho interés por participar u organizar actividades culturales..."

Nosaltres, davant aquest punt, volem fer públic el nostre desacord amb aquestes declaracions i demostrar que passa el contrari, i per aclarir-ho, aquí van aquestes dades:

- S'edita la REVista Veïnats des de fa 4 anys.

- S'ha creat una Associació de la 3ª Edat.

- Hi ha una Escola de Ball de Bot.

- Des de fa més de 10 anys, existeix una Escola de Ballet.

- Des del 78, funciona l'Associació de Veïns.

- Llevat de dos anys, en fa un grapat que les Festes de Sant Jaume les organitza una comissió de Veïns, i l'assistència de públic i participació dins els actes és molt nombrosa.

- La idea de la Banda de Música va sortir d'un particular.

- Veïnats organitza cada any una Rua que reuneix més de 1.000 persones entre disfressats i públic.

- Aquests Cursets d'Estiu que l'Ajuntament ha monopolitzat, sorgiren fa 4 anys d'una iniciativa de la Biblioteca i de la Revista Veïnats. Enguany mateix la Revista encara n'organitza alguns. I, per cert, compten amb més participació que els organitzats per l'Ajuntament.

- Durant dos anys, ell que en fa referència, ha existit un grup de Teatre Infantil.

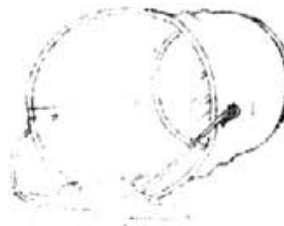
- Fa varis anys, un veí de Calvià va presentar un projecte per a la casa de Cultura de Ca'n Verger.

Aquest és un petit exemple del que els particulars fan a Calvià.

Nosaltres volem rompre amb aquesta idea, alimentada per aquest Regidor, de que el poble és un lloc mort. La participació cada vegada és més elevada, encara que és cert que existeix un divorci entre la gent i les activitats culturals programades per l'Ajuntament, però per això hi deu haver alguna raó.

És veritat que el Consistori subvenciona molts d'aquests actes, i li estam agrats, però donar doblers no és el mateix que organitzar.

Per cert: quan nosaltres, que constituïm un col·lectiu, protagonista, en algunes ocasions, d'aquestes iniciatives, hem organitzat qualque cosa, hem tengut una resposta participativa bona en el 90 % de les vegades. També és veritat que quan ho has fet tu la resposta popular ha estat pobra. I és que, amic Jordi, per regir un poble, per comprendre'l, s'hi ha de viure, de li ha de prendre el pols dia a dia, se l'ha de viure intensament i en darrer extrem se l'ha d'estimar. I crec que tot això, en tu, Jordi, no ho trobam. Per això, pot ser, Jordi, no ets capaç de veure que hi ha iniciatives particulars, això sí, mantingudes econòmicament, en bona part, per l'Ajuntament al qual tu pertanys. per això, Jordi, et falta la participació popular.

REVISTA VEÏNATS

P.M. 1/1.983.

Col.laboradors:

Pere de Sa Cullera.
El Mestre
Mª Dolores de Burgos.
Carme López.
Joan Rubio.
Biela Quetgles.
Manuel Suárez.
Julián Vicens.
Antoni Fuster.
Johny Perrouche.
S. Barceló.
F. Jiménez.
Josep Suárez.

Màquina:

Josep Rubio.
Miquel Herrera.
Manuel Suárez.

Muntatge:

Xisca Esteve.
Carme López.

Fotografies:

Veïnats.
Joan Rubio.
Joan Vidal.

Coordinadors:

Josep Rubio.
Joan Vidal.
Manuel Suárez.

Els articles recollits a aquest número expressen únicament l'opinió dels seus autors i són de la seva exclusiva responsabilitat.

SUMARI

Pàgina

editorial	2
Notícies de l'Ajuntament	4
Llei Norm. Lingüística	5
Noticiari Local	6
El Premi del Mes	6
El saludo dels calvianers	7
Gloses	7
Comença l'Escola	8
Festes	9
El Gato de Abderrahman	12
Cartes a la Revista	13
Sa Nostra Cuina	14
Xerrades de Cafè	16
Entrevista a Joan Costa	18
Coses de: Es Capdellà	21
Joan Manuel Serrat	24
Ca'n Mira Prim	26
Cotorreig	27
Verd	28
Esports	29
Encreuat	31

L'organització de Festes de Sant Jaume
amb Hombres - G

notícies de l'ajuntament

● Cessió de terrenys a Son Ferrer:

L'Ajuntament ha rebut de l'urbanitzador de S. Ferrer uns terrenys en garantia de les possibles obligacions que pugui tenir l'urbanitzador respecte a l'execució de les obres previstes dins el pla parcial de S. Ferrer, segons diu textualment el document de cessió. Els terrenys tenen unes dimensions de 12,982 i 10,842 metres quadrats respectivament.

Amb aquesta cessió s'ha arribat a un principi d'acord dins les negociacions que l'Ajunt. té amb l'urb. referides a les dotacions i serveis d'infraestructura necessaris perquè la mencionada urbanització pugui ésser rebuda. En conjunt, els dos terrenys estan valorats en uns 80 milions de pessetes.

Amb aquestes condicions, dins un plenari extraordinari, es va acordar aprovar el projecte d'ordenació d'una zona verda per aquesta urbanització, amb un pressupost de 7.854.000 Ptas. i iniciar l'expediente de contratació de la primera fase, consistent en la construcció d'un poliesportiu i sistema d'enllumenat per un total de 4.940.258 Ptas.

● Sa Porrassa:

Es va aprovar el projecte de Camp de Futbol i vestuaris a Sa Porrassa amb un pressupost d'uns 10 milions. Les dimensions són d'uns 45.000 metres quadrats.

● Es Capdellà:

Es faran diverses millores a l'edifici municipal d'Es Capdellà, on hi estarà l'Associació de la 3ª Edat, recentment constituïda.

● Tancament de discoteques:

Durant 24 hores (de les 24 h. del dia 22 a les 24 h. del 23) les discoteques Bananas, Alexandras II i Atlantis de Magaluf i Stadium de P. Nova varen haver

de tancar les seves portes per diverses infraccions, tals com no tenir el permís d'obertura les tres primeres, així com emprar el sistema de "ticketeros" per fer propaganda, infracció, aquesta, i la que també incuria la darrera mencionada.

Aquests 4 tancaments s'afegeixen als 3 realitzats anteriorment que afectaren a les discoteques Supertramp, Tokio-Joe i UK.

● L'Ajuntament rep la urbanització de la Costa d'En Blanes:

L'Ajuntament i la entitat Blanes Nouvella han subscrit un conveni mitjançant el qual la empresa urbanitzadora cedeix uns terrenys que compensaran les despeses corresponents a les obres que hagi de fer l'Ajunt. per acabar la urbanització.

Segons el text de l'acord, l'Ajuntament rep la urbanització i els serveis generals d'aigua potable, consistents en connexió amb la xarxa general del terme, estació de bombeig i impulsió, dipòsit regulador i xarxa general. Així mateix, l'Ajuntament assumeix la execució d'una nova estació depuradora o altres sistemes de depuració adequats, establint-se la valoració dels serveis en 134 milions. Es fa constar que aquesta depuradora o sistema de depuració ha de ser suficient per 12.000 habitants.

Per altre lloc, en compensació per les obligacions que l'Ajuntament ha fet seves, Blanes Nouvella dona gratuïtament al municipi una superfície de 116.936 metres quadrats que limiten al Nord amb l'autopista i al Sud amb la carretera comarcal 719, que tenen una classificació urbanística de sòl urbanitzable no programat. També es cediran uns 53.500 m², dos solars, un centre cívic i, entre altres coses, 2.000 accions d'ATERCA.

Llei de normalització — lingüística *Veïnats 5*

TTTOL II

DE L'ENSENYAMENT

Article 17.

El català, com a llengua pròpia de les Illes Balears, és oficial a tots els nivells educatius.

Article 18.

1.—Els alumnes tenen dret a rebre el primer ensenyament en la seva llengua, sigui la catalana o la castellana.

2.—A tal efecte, el Govern ha d'adoptar les mesures adients de cara a fer efectiu aquest dret. En tot cas, els pares o tutors poden exercir en nom de llurs fills aquest dret instant a les autoritats competents perquè sigui aplicat adequadament.

Article 19.

1.—La llengua i literatura catalanes, amb especial atenció a les aportacions de les Illes Balears han d'esser ensenyades obligatòriament en tots els nivells, graus i modalitats de l'ensenyament no universitari. S'ha de garantir el compliment d'aquesta disposició en tots els centres docents.

2.—La dedicació horària, dins els programes educatius, referida a l'ensenyament de la llengua i literatura catalanes serà en harmonia amb els plans d'estudis estatals i com a mínim igual a la destinada a l'estudi de la llengua i literatura castellanes.

3.—Els centres privats subvencionats amb fons públics que imparteixen ensenyaments regulats prenent com a base una llengua no oficial a la Comunitat Autònoma han d'impartir com a assignatures obligatòries la llengua catalana i la castellana, sense perjudici de la normativa que correspon a l'Estat dictar en aquesta matèria, d'acord amb el que preveu l'Article 12.2 de la Llei Orgànica del Dret a l'Educació.

Article 20.

1.—El Govern ha d'adoptar les disposicions necessàries encaminades a garantir que els escolars de les Illes Balears, qualsevol que sigui la seva llengua habitual en iniciar l'ensenyament, puguin utilitzar normalment i correctament el català i el castellà al final del període d'escolaritat obligatòria.

2.—No es podrà expedir el títol de Graduat Escolar als alumnes que, havent començat l'Educació General Bàsica després de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, no acreditin al terme d'aquesta un coneixement suficient, oral i escrit, dels dos idiomes oficials. Això no obstant, l'acreditació de coneixement del català pot no ser exigida als alumnes que hagin obtingut la dispensa corresponent durant qualque any escolar, o hagin cursat qualque període de la seva escolaritat obligatòria fora de l'àmbit dels territoris de la Comunitat Lingüística catalana, en les circumstàncies que el Govern establirà reglamentàriament.

Article 21.

Els plans d'estudis s'han d'adequar als objectius proposats en el present títol.

Article 22.

1.—El Govern de la Comunitat Autònoma, a fi de fer efectiu el dret a l'ensenyament en llengua catalana, ha d'establir els mitjans necessaris encaminats a fer realitat l'ús normal d'aquest idioma com a vehicle usual en l'àmbit de l'ensenyament en tots els centres docents.

2.—L'Administració ha de prendre les mesures adequades perquè la llengua catalana sigui emprada progressivament en tots els centres d'ensenyament, a fi de garantir el seu ús com a vehicle d'expressió normal, tant a les actuacions internes com a les externes i a les actuacions i documents administratius.

3.—L'Administració ha de posar els mitjans necessaris per a garantir que els alumnes no siguin separats en centres diferents per raons de llengua.

Article 23.

1.—Els plans d'estudis de les Escoles Universitàries de Formació del Professorat d'E.G.B. i altres centres de formació, perfeccionament i especialització del professorat han d'esser elaborats de manera que els alumnes d'aquests centres adquireixin la competència i la capacitat lingüística necessàries per a impartir classes en català i fer efectius els drets reconeguts a la present Llei.

2.—Donada l'oficialitat de les dues llengües, catalana i castellana, els professors que imparteixen l'ensenyament dins l'àmbit de les Illes Balears han de posseir el domini oral i escrit dels dos idiomes oficials necessari en cada cas per a les funcions educatives i docents que han de realitzar.

3.—Els professors que a partir de l'entrada en vigor de la present Llei no tinguin un coneixement suficient de la llengua catalana seran capacitats progressivament per mitjà dels corresponents cursos de reciclatge, el còmput horari dels quals serà tengut en compte a efectes de jornada laboral en període no lectiu.

4.—L'Administració autònoma ha de procurar que en la reglamentació de l'accés del professorat a la funció docent s'estableixi el sistema adequat per tal que tots els professors de nou ingrés posseïxin les competències lingüístiques fixades en el present article.

Article 24.

1.—El català, com a llengua pròpia de la Comunitat Autònoma, ha d'esser matèria obligatòria en els Programes d'Educació Permanent dels Adults.

2.—Igualment, en els ensenyaments especialitzats, en els programes dels quals s'ensenyi llengua, s'ha d'incloure de manera obligatòria l'ensenyament de la llengua catalana.

3.—En els centres d'ensenyament especialitzats dependents del Govern de la Comunitat Autònoma on no s'imparteixi la matèria de llengua, s'han d'oferir cursos addicionals de llengua catalana als alumnes que en tinguin un coneixement insuficient.

4.—En els centres d'educació especial per a alumnes amb deficiències psíquiques o sensorials, en l'aprenentatge s'ha d'emprar com a llengua instrumental aquella que, tenint en compte les circumstàncies familiars de cada alumne, contribueixi de la millor manera al seu desenvolupament.

NOTICIARI * LOCAL

LLOCS DE TREBALL PER A MINUSVALIDS

En una iniciativa digna de totes les lloances, l'Ajuntament ha convocat 4 llocs d'Auxiliar Administratiu per a minusvàlids. Recentment, un invident va guanyar la plaça de recepcionista-telefonista.

ASSOCIACIÓ DE LA 3ª EDAT A ES CAPDELLÀ

Amb la presència del President e la Comunitat Autònoma, Gabriel Cañellas, es va inaugurar, a finals de juliol, l'associació de la 3ª edat a Es Capdellà. El seu president és Joan Bujosa Simó.

TV3 HA ARRIBAT A CALVIÀ

Després de nombroses gestions i gràcies a l'esforç personal del Regidor Xisco Mulet, a Calvià ja rebem TV-3.

El cost aproximat de l'operació ha estat de 5.800.000 ₧.

A part de tenir una possibilitat més de TV., aquest canal suposa una gran passa envant cap a la normalització del català dins el nostre municipi, tan oblidada per la Comissió de Cultura.

Suposam que casi tothom rep aquestes emissions amb tota normalitat, però els que no la tenen encara, poden agafar un dels canals per on veuen la UHF i, mitjançant el sintonitzador de que disposa cada un dels canals, girant amb l'aparell que tots el televisors duen, girar fins que es localitzi la TV-3.

Volem agrair des de Veïnats els esforços municipals i, particularment, de Xisco Mulet, perquè a Calvià es pogués veure la televisió en la nostra llengua.

EL PREMI DEL MES

La maquinada d'aquest mes cau amb tota la seva immensa força damunt el cap del nostre Regidor Cap de l'àrea socio-cultural.

El motiu, les seves darreres declaracions sobre la poca participació i iniciativa que hi ha a Calvià, totalment desencaminades.

Vagi aquesta closcada per veure si amb ella es fixa més amb el que passa al seu entorn.

En Pere de sa Cullera

EL SALUDO DELS HOMES DE CALVIA

Però vos hi heu fixat! Vaja una perícia d'equilibri.

No he vist enlloc mai el mimetisme, que aquí a la Vila, utilitzen els homes per correspondre al saludo que entre els veïnats de bon conuiu es donen.

Feis-me un favor, posau-vos asseguts a una cadira, els genolls junts, l'esquena recolzada a la cadira, la mirada, llunyana cap endavant, les mans amb el puny tancat a l'altura de la guixa, a plomada amb els genolls. Bé així, és com es principia l'acte; més o manco és la posició d'assegut a damunt una moto o bicicleta.

Seguiu imaginant-vos la situació, i en ficció veis un conegut aparèixer per l'esquerra amb posició d'anada, l'heu de saludar perquè no digui que som uns estúpids. Bé, es consuma l'acte mirant-lo una mica sense dar-li massa importància, tornant la vista al davant, i tot seguit la pirueta, amb la mà dreta oberta li mostrem els cinc dits junts per la part de la palma, mantenim aquesta posició durant uns segons i tornam, a la primera posició de totes amb el puny tancat, etc. L'acte s'ha consumat.

Si teniu curiositat, un cop passat, baixau de la suposada moto i tornau endarrera podreu comprovar l'amplària de la boca del suposat conegut, ja que després de tan magna demostració ha quedat boca badada. I si no és així es pot repetir l'operació insistint-li que tengui més atenció en l'espectacle.

Si en lloc de ser el protagonista, sou l'espectador, o sigui el que va a peu, no intenteu fer el mateix que l'altre ja que estèticament queda ferest. Tan sols admirau la passada i pregau perquè no es perdi el costum, perquè si així ocurrerem tan vulgars com els pobles i ciutats que ens enrevolten.

Veïnats - 7

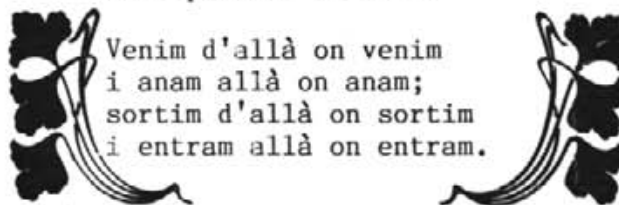
Com un homo està espenyat,
li maten una gallina.
I jo vui conrar sa vinya
més rabent que l'any passat.

Diuen que en anar a vermar
se'n duen ses castanyetes.
Al.lotes, anit se fa
es ball de ses jovenetes.
Per ballar copeos
sortim casi tots:
per ballar mateixes
sortim dcs en dos.

L'amo En Felip dóna xuia
an es seus trepitjadors,
perquè sa carn d'es pastors
troba que té poca muia.

Venim da sa veremada,
per això tenim pocs jocs;
es rems són petits i pocs
i mala nit que hem passada.

L'amo diu a sa madona:
-Si fas sopes per sopar,
llavò haurem d'amollar
sa cupada de vi bona.

Plegiu

Veïnats
del terme de Calvià

Comença el curs escolar -8-

Una altra vegada ens trobam amb el començament del curs escolar, en aquest cas el 86-87. I és ara quan disn el nostre Terme es deixen sentir els problemes d'escolarització que hi existeixen.

Contràriament a la major part de l'Estat Espanyol, aquí la població infantil augmenta cada any, i això afecta directament a Escoles i Escoles fent que sempre estiguin saturades, arribant, casi sempre, dins l'E.G.B. als límits de nombre d'alumnes per classe que el M.E.C. situa en 40. Lògicament, dins un curs d'aquestes característiques,

Els problemes greus surgeixen a Santa Ponça, on, a un Centre nou (inaugurat l'any passat) i previst inicialment per 8 unitats d'EGB i 2 de Preescolar, enguany se n'hi afiquen 3 de Preescolar i 15 d'EGB. És clar que no hi cap tothom, per això alguns cursos hauran d'ocupar aules del recentment inaugurat edifici de F.P., el qual, a principis de Setembre, encara no tenia ni llum, ni aigua, ni mobiliari.

l'ensenyament es veu perjudicat. Una saturació com la que estam sofrint fa que a tots els centres s'emprin com a sales de classe els laboratoris, tallers i, fins i tot, menjadors.

En aquests moments, al Terme de Calvià hi ha 4 Escoles Municipals (Calvià, P. Nova, Magaluf i Sta. Ponça) i una quantitat indeterminada que, o bé són privades, o bé són cuidades per les monges, 6 Escoles d'E.G.B. (Calvià, Capdellà, Peguera, Santa Ponça, Palma Nova i Portals Nous), 1 Escola de Preescolar a S. Ferrer, 1 Escola de Belles Arts que no depèn del Ministeri i 1 Centre de Formació Professional.

Sembla que, per enguany, s'inaugurarà una nova Escola d'E.G.B. a Magaluf que servirà per buidar la de P. Nova, autèntic exemple del que és la falta de previsió.

Calvià primer, amb la idea de centralitzar tot l'ensenyament, Palma-Nova després, ara Santa Ponça i, previsiblement, magaluf en un futur molt proper, són exemples de la mala gestió previsorà que, en aquest aspecte, han tengut el MEC i l'Ajuntament.

Els nins hi són, es poden comptar, també hi ha un cens renovat, per tant, cal prendre d'una vegada per totes la lliçó i realitzar una política previsorà a anys vista i evitar els pegats foradats que es poden veure a certes Escoles del Terme.

El Mestre

Juny, Juliol, Agost i la primera quinzena de Setembre són mesos d'alegria i festa per excel·lència al nostre Terme.

L'estiu és el temps elegit per donar sortida a tota l'alegria, a amollar les tensions i afluir els nívols acumulats durant l'any.

Cada zona del Municipi ofereix dies de diversió als ciutadans i totes de forma semblant, però dins totes elles, les que destaquen més són les populars de Calvià i les institucionals del Desembarc.

Per ventura cal fer una mica d'història sobre les mateixes per entendre millor la seva evolució.

Durant l'esclafit turístic, el poble de Calvià es situa dins els més anomenats de l'illa en quan a Verbenes es refereix. A l'Ajuntament hi entren gran quantitat de doblers, i en són emprats una part per dur figures tan importants com n'Antonio Machín, Los Calatrava, Manolo Escobar, etc. Tots els actes nocturns, o gaire bé tots, es centralitzaven al Camp de Futbol (que llavors encara era una explanada oberta). De les coses que els padrins parlaven (cucanyes, carreres, embutar ceba, etc.) poc o res en quedava dins els carrers del poble. En una paraula, hi havia una certa ambient festiu, provocat, en certa manera, pel continu anomenament que els medis de comunicació feien de Calvià.

El relleu en l'organització el va fer el C.D. Calvià. Durant una sèrie d'anys, la seva directiva organitzava les Festes de Santa Jaume, amb les quals

devien treure part del pressupost per enfrontar la temporada futbolística. Si bé és cert que varen tenir uns inicis prometedors, hi ha que dir que poc a poc anaren minvant, arribant al cas en que casi tot es feia al Camp de Futbol i dins els carrers no hi havia gens d'ambient festiu. El paperir va desaparèixer i en el seu lloc s'hi posaven banderes molt espiades al llarg del Carrer Major. L'ambient festiu ja no existia.

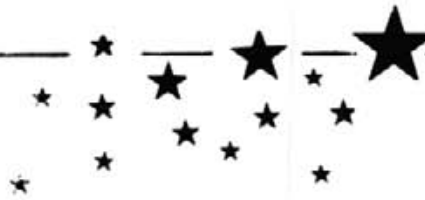
Devers l'any 78 es crea l'Associació de Veïns i la seva directiva aconsegueix que l'Ajuntament els doni l'organització de les festes a ells. Així s'organitza una Comissió encarregada de totes les feines i es torna aconseguir que la festa es faci al poble. Algunes verbenes, aquelles on s'havia de pagar entrada, encara es feien al Camp de Mofers.

És veritat que dins aquesta etapa, es va fer sentir la festa arreu del poble, però també ho és que, poc a poc, l'entusiasme va anar minvant i Sant Jaume va subsistir per la iniciativa d'unes poques persones que es carregaren totes les feines. O sigui, no hi havia col·laboració.

Arribant als darrers anys, un nou grup de joves entra dins aquest espai i enguany, amb ajuda "veterana", duen ells mateixos les festes. S'aconsegueix també una cosa que semblava impossible. Dur unes actuacions estelars fortes (Joan M. Serrat, Hombres G) i cobrar entrada, cosa que, en un principi, l'actual Ajuntament no volia.

Esperem que aquesta repressa no acabi una altra vegada en mans de tres o quatre persones i que de cada vegada siguin més els joves que s'incorporin a aquesta activitat: donar festa.

En quan a les del Desembarc, en principi cal dir que molta gent es qüestiona la seva organització, motivada, sens dubte, per les despeses que suposa. Partint de zero es va anar pujant fins a organitzar uns interessants concursos de pintura, ceràmica, cortometratges, etc. que, malgrat la seva dotació econòmica, llavors no tenien la suficient projecció exterior.

Es va canviar la fórmula i se n'intentaren fer unes més populars que tampoc funcionaren.

Actualment, molt ben dotades econòmicament, semblen tenir el seu acte central a l'homenatge que es fa a un ciutadà o visitant il·lustre de Calvià. Cada any se'n distingeix a un amb aquest fet. Primer va ser en Bruno Kreiski i ara ho ha estat n'Erté, personatge completament desconegut per la major part dels habitants del Terme.

De totes maneres, hi ha que indicar que segueixen estant enfora del poble. Són, per ventura, massa institucionals i, el que és també important, no tenen una tradició històrica.

El Mestre.

LES FESTES DEL DESEMBARC

Com sempre, ens apleguen les festes en el moment de dur la Revista a la impremta, per tant no vos podem oferir aquest mes, res "en directe" de les del Desembarc, com no sigui el programa amb una sèrie de comentaris aclaratoris.

els actes varen començar el darrer cap de setmana d'agost amb unes regates organitzades al Club Nàutic de Santa Ponça, que tengueren la seva continuació el 6 de Setembre amb una nova regata de creuers.

El mateix dia, però el vespre, va tenir lloc a Valldurgent l'homenatge que es va fer a Erté, important dissenyador i visitant asidu de Calvià. Com que suposam que molt poca gent coneix a aquesta persona, vos aportarem algunes dades de la seva biografia:

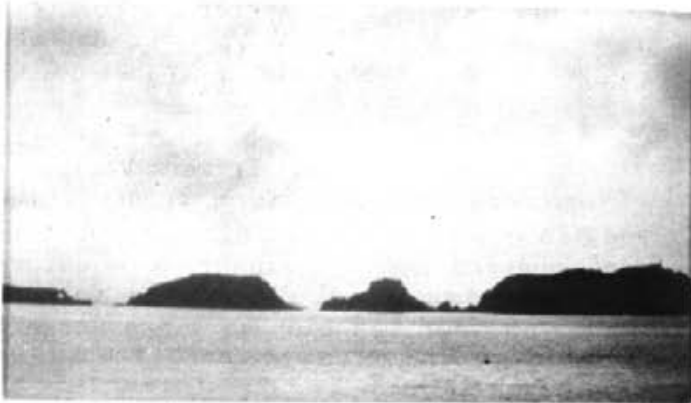
- El seu vertader nom és Romain de Tiroff i té 94 anys.
- Va nèixer a Sant Petersburg (Rússia).
- Es trasllada a viure a París i viatja per ciutats americanes desenvolupant la seva activitat.
- Com a dissenyador fa dibuixos per revistes de moda com Vogue, Cosmopolitan, Delineator, Sketch, Art et Industrie, etc.
- Aporta dibuixos seus a varies obres teatrals.
- Col·labora en la ^{Mise} en scène d'algunes Opères: Manon i Rigoletto, Pelleas i Melisanda, La Traviatta, Don Pasquale, etc.
- Ha realitzat nombroses exposicions arreu del món.
- Té publicades les seves memòries: I Remember.
- Fa molts d'anys que ve a passar temporades al nostre Municipi.

Durant l'homenatge actuaren: Biel Mesquida Amengual, escriptor; Anna Ricci, mezzo-soprano i Angel Soler, piano i clavicèmbal.

El dilluns 8 de Setembre només hi ha dos actes prevists: una festa infantil pirata a Magaluf i la inauguració d'una important exposició de fotografies antigues de Calvià.

El dia central de les festes, com sempre, serà el 9 de setembre, en que tindrà lloc l'acte central i institucional: la missa a la "Pedra Sagrada" i diversos parlaments i ofrenes a la Creu de Santa Ponça.

Aquest mateix dia i presentada per Josep Melià s'inaugurà l'exposició "Navegants de la pintura" a l'Hotel Rei D. Jaume.

El vespre una actuació folklòrica a la plaça.

El següent dia, el 10, començarà el curset d'estels i el vespre, a Calvià, es representarà l'obra d'Eugène Ionesco La Cantant Calba, la representació de la qual anirà a càrrec d'Estudi Zero. Personalment cal dir que es tracta d'una bona obra d'un gran autor francès, però cal fer la reflexió de si Calvià és el lloc adequat per a fer aquest tipus de teatre i si la gent el podrà entendre.

Els següents actes tendran com a punt principal l'actuació de la Orquesta Mondragón al Camp de Futbol. En un principi es parlava de dur a Ana Belén i Víctor Manuel, però sembla ser que no hi va haver enteniment entre els encarregats i el representant dels artistes.

A l'hotel Rei D. Jaume hi haurà, també, una exposició de maquetes de vaixells antics.

Està previst que el dia 14 es tanquin les festes amb la presentació de l'Associació Musical Pere Josep Canyelles.

Aquest home fou un músic calvianer de reconegut prestigi. Per això, el mateix dia se li farà un homenatge on actuarà la Coral de Bunyola que, entre altres estrenarà una peça inèdita d'aquest calvianer il·lustre, la Salve Regina.

Durant les festes es pronunciaren dues conferències, una a càrrec de Leonard Muntaner titulada: "Aïllament i Mecanismes de repressió: La Inquisició a Mallorca", i l'altre a cura de Camilo José Cela Conde que paralarà sobre "Navegació Mediterrànea".

Juguetes Gual

C/ Mayor, 16

Tel. 67 01 90

Calvià - Mallorca

Panaderia

Ba'n Porret

C/ Mayor, 3.

CALVIÀ

El reinado de Abderrahman III marcó el apogeo de Córdoba, y el de una de las civilizaciones más florecientes que ha habido: la de los musulmanes españoles. Cuando Europa estaba sumida en brumas medievales, Córdoba sólo rivalizaba con Bagdad en esplendor y civilización y era conocida hasta en los confines de Germania. Los poetas eran protegidos en la corte y los sabios de todo el mundo iban a perfeccionar sus conocimientos allí, y era como una lámpara en medio de la ignorancia de las naciones hoy civilizadas.

Era tan grande el bienestar que se disfrutaba en Córdoba, además de la cultura que irradiaba, que casi todos sus habitantes poseían caballo propio, y la práctica del baño era cosa común, yendo por lo tanto limpios y con bellos vestidos, cosa que horrorizaba a los reinos cristianos, que veían en tantas abluciones la mano del diablo.

La ciudad sobre la que reinaba el Califa Abderrahman era enorme para la época: Poseía tres mil mezquitas y medio millón de habitantes. Todo esto lo había engrandecido él y estaba orgulloso de su ciudad.

Una mañana del mes de Nisán en que el aire olía a flores, -pues los jardines eran tan numerosos como las mezquitas o más-, estaba discutiendo con sus ministros la construcción de una ciudad de placer, una nueva corte de verano para el cultivo de la poesía, que sería admiración de todos los ilustres extranjeros que visitaban Córdoba.

Estaba el Califa rodeado de sus visires y altos dignatarios discutiendo el nombre que se le impondría a esa ciudad que pensaban construir muy cerca

de la capital, y para la que harían venir a los mejores orfebres de Bizancio, emplearían a los más diestros arquitectos y alarifes y el tesoro real nada escatimaría.

Abderrahman estaba sentado en un almohadón de seda bordada, rodeado de su corte, vestía lujosamente y en su cabeza llevaba enrollado un turbante al modo árabe, dejando libre un extremo a imitación del Profeta, y cada vez que movía la cabeza se agitaba de un lado a otro.

- Said- dijo el Primer Visir. - Yo propongo que pongáis a vuestra ciudad, la que vais a construir e inmortalizará vuestro nombre, Azahar, que quiere decir Flor, pues será el nardo de vuestro reino, la flor más olorosa y que atraerá a sabios y magnates, y será famosa en todo el mundo.

- Buena idea! Medina Azahara! Me complace... Será aún más glorioso...

Estas últimas palabras las dijo entre dientes, como avergonzándose de su vanidad.

Y entonces, como si el destino le quisiera recordarle que no era más que un hombre, sintió que le tiraban del trozo de turbante que llevaba suelto.

- ¿Quién se atreve?!- gritó rojo de ira ante tal afrenta, que sólo se podía castigar con la muerte.

Al volverse vio un cachorro de gato que se había colgado del trozo de tela y que oscilaba como en un columpio, encantado con el juego que había descubierto.

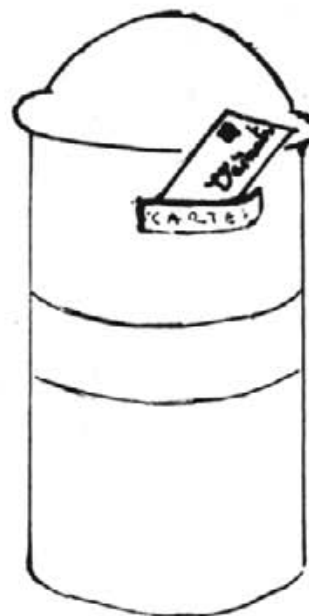
El Califa rio enseñando sus blancos dientes, que eran más blancos en medio de su barba negra, y cogiendo al pequeño indiscreto, un gatito gris de ojos dorados, le dijo:

- Tú, pequeño, me has enseñado más que todos mis visires, y seguro que El Que No Se Puede Nombrar te envía. Me has demostrado que la gloria de un rey es cosa frágil, que soy un hombre como todos y expuesto a que se rían de mí a causa de las travesuras de un gatito. Construiré mi ciudad como he engrandecido Córdoba, pero lo haré sin soberbia, pues nadie conoce el día de mañana, ni lo que duran las obras de los hombres, ni si son para bien o para mal.

Medina Azahara se construyó y fue una de las maravillas del mundo de entonces, pero su gloria no duró mucho. No fue eterna como la Gran Mezquita, ni milagrosamente inmutable como la Alhambra de encaje pétreo. Los invasores almorávides y almohades no dejaron de ella piedra sobre piedra, y hoy en día apenas se puede imaginar lo que fue aquella maravilla.

En cambio la vida del osado e inconsciente gatito fue mucho más feliz. Mimado por el Califa tuvo una existencia regalada y todos le mimaban, pues recordaban que el Profeta amaba a los de su raza, y ese gato cordobés además era simpático y zalamero. Se ganó su sustento con sus gracias, pues allí no había ratones que cazar, excepto alguna lagartija en los jardines, y tuvo una extensa descendencia que corría y jugaba por entre los arrayanes y los rosales reales. Gatas no le faltaban y fue, en Felino, un segundo Sultán en Palacio, y a ratos hasta el primero, pues Abderrahman no podía sustraerse a sus zalamerías y le daba todos los caprichos, con lo que se podía decir que, si ningún visir ni primer ministro había dominado nunca al Califa ni mujer alguna lo había tenido en un puño como a otros, aquel gato sinvergüenza lo tenía, si así se puede decir, en una pata.

María Dolores de Burgos.

CARTES A LA REVISTA

Ilmo. Sr. Alcalde del Ayuntamiento de Calvià.

Señor:

Los abajo firmantes Presidente de la Comunidad de Propietarios de los Edificios MALLORCA y MENORCA, de la URBANIZACIÓN PENYES ROTGES, situada en "EL TORO", tienen el honor de exponerle su satisfacción en nombre de todos los propietarios, por los trabajos realizados en la depuradora de dicha Urbanización, al extremo de haber eliminado los malos olores que veníamos padeciendo de tiempos atrás.

Al mismo tiempo rogamos a V.I. haga extensivo al personal, tanto Ingenieros como Obreros, el celo que han demostrado en la realización de dichos trabajos, que hemos podido constatar día a día y hora a hora.

Por todo ello reciba nuestro sincero agradecimiento.

Le saludan con todo respeto.

Palma, a 29 de Agosto de 1.986.

Miguel Ramón Adrover.
Francisco Barcala Velázquez.

Aquest estiu vorem poder assistir al curs de cuina organitzat per aquesta revista i subvencionat pel nostre Ajuntament i que donà en Bernat "Pereta". Totes nos lleparem els dits amb unes facilíssimes receptes, gràcies al seu bon saber. Vet-aquí un parell d'elles:

Peix a la Lionesa

Se fondeja seba amb oli i mantega. S'agafa el peix, se passa per farina i se fregueix. Juntament amb la seba, se posen: xampinyons, pinyons, all i joveit. S'unta un recipient amb mantega se posa el peix amb aquets ingredients i se li tira per damunt un tarro de vi blanc, s'enforna durant $\frac{1}{4}$ h. i No vos oblideu de posar-hi sal i prebobo.

Carbonada "Flabé"

Empremem bistecs de ("cota" o des sol o de s'ombra). Se passen per farina i se fregueixen i se posen en una llana entrecolcats. Se posa per damunt seba tallada juliana (llarga) i se rega amb una cervesa i se li posa un poc de sal i prebobo i ja dins del forn!. Si se deu el suc se n'hi afegeix fins que estigui cuit. Se serveix amb patata bollida o avos "Pelaf"

CORRECCIÓ DE BARBARISMES

referents a:
EL CARRER

Barbarisme	Forma correcta
-------------------	-----------------------

ACERA	voravia, vorera
ALCANTARILLA	claveguera
ALUMBRAT	enllumenat
BARRIO	barri
BASSURA	fems, brossa
BATXE	clot, sotrac
CAMION	camió
PARAFANGOS	parafang
RASCACIELOS	gratacel
SEMAFORO	semàfor
TRAFIC	trànsit
XOQUE	xoc, topada

CONSELL INSULAR DE MALLORCA

GRUAS CALVIÀ

SERVICIO PERMANENTE

69 08 28 - 68 09 70

67 04 63

CALVIÀ-MALLORCA

Volem, abans d'entrar en matèria deixar ben clar que el que ha fet o ha estat, no és el motiu principal per el qual ens hem acostat a la casa d'En Pep Ballester per xerrar amb ell, sinó tan sols perquè és un calvianer més que ha tengut l'amabilitat de contar-nos un bon grapat de les seves vivències, per la qual cosa li estam molt agraïts.

Per rompre el gel de l'entrevista li plantejam el que opina de les males relacions que es diu tenen els calvianers i els galileus, ja que ell, galileu de naixement no ha tengut mai cap problema de convivència, i ens diu: "Jo no m'he barallat amb ningú mai en aquest món, i sempre he dit una paraula que és un poc forta, jo vull esser amic dels meus enemics i es qui no ho creu que ho provi, que provi a barallar-se amb jo i després sabran si jo m'he barallat amb ells. No m'he barallat amb ningú mai."

El relat de la seva vida comença a Galilea, germà major d'altres set, quatre mascles i quatre femelles, que va a l'escola dins els onze anys com qualsevol altra nin de llavors, i també com qualsevol altre va, a partir dels onze anys, a la recollida de l'oliva o de l'ametla, quan era el temps.

A la recollida de l'oliva, ens explica que per collir l'oliva verda els homes s'enfilaven a l'olivera, i com era molt alta, quan la taleca era plena, amb un cordell prim la baixaven perquè els al.lots com ell, la buidassin. L'objectiu era que no es copejàs l'oliva per poder-la vendre, al mercat, per salar-la. L'oliva bona per fer oli és la madura, les primeres passades les fan les dones recollin de terra l'oliva que ja ha caigut, a la primera passada se li diu la passada des Torrò, l'oli d'aquesta oliva no és tan bò com el de l'oliva recollida en la segona passada. Quan les oliveres, damut els darrers dies (carnaval), encara tenen oliva se les bat amb bastons, però tota l'altra oliva cau tota sola.

- En Pep Ballester amb sa dona i m'Anita devers l'any 1955 davant ca na Biela el dia de les noces de la tia Massot.

El procés de fer oli, En Pep, el domina tant com si fos ahir el darrer pic que n'ha fet, casualment el Sen Norat de Son Vic Vell, com es recordarà també és un expert en el tema.

Als dotze anys passa a la Possessió d'Es Ratxo on, d'entre altres feines, amb l'ajut d'una somera transporta els sacs d'oliva que recollien les dones. En l'estiu venia a Calvià a vendre mongeta i tomàtiga de l'hort de la possessió, amb Na Maria de S'Aljub es passejaven pel poble a vendre la mercaderia, al mateix preu que les botigues, mesurant amb unes balances de plats. Quan el dia anava bé es treien dotze o tretze pessetes. En Pep s'entornava a la possessió i la madona ja coneixia d'enfora que la venda havia anat bé, ja que sentia a N'En Pep com venia cantant.

Al Ratxo hi fa feina fins a l'hora d'anar a servir a la pàtria, als vint-i-un anys, l'any 1.942.

En va fer tres anys i mig. Va estar a Enginieria i el quarter primer era a l'actual escola d'arts i oficis, després passaren al quarter d'automòbilisme que l'estaven acabant de construir i després passaren al quarter de les Avingudes, actual emplaçament on també l'acabaren de construir.

Quan el llicenciaren es posà amb son pare i els seus germans a fer metro dins els pinars de Son Net. L'experiència arriba a esser tanta, que sabien, amb un petit marge d'error, el pes de cada carretada per l'amplària de cada troç de pi, el metro d'un forç d'amplària pesa uns vuitanta quilos, per exemple.

S'aprofitava l'escorça per vendre-la a fàbriques de tintar pells, i les branques primes per fer carbó de menis qualitat que les de les sitges.

- En Pep, es carter en l'actualitat.

Es casà ara ha fet trenta-tres anys amb una filla dels amos del Ratxo. Sen venen a viure a Calvià. Amb un altre paisà es posen a fer feixines a Ses Barraques pen Toni Bernadet. S'organitzaven de tal manera que amb dues hores de tomar les branques, una per arreglar-les, i dues més per fer trenta feixines, el matí i l'horabaixa en feien dues carretades, i el dissabte amb els restes deixats els altres dies en feien una altra carretada més. Va arribar a guanyar 1.200 pts.setmanals, al final dels cinquanta.

Quan el seu company agafa un altre negoci, ell es posa a Son Alfonso, tot sol a fer feixines, fins que un dia el batle Jaume Martorell el crida i li ofereix la plaça de carter, que fins aquell moment, l'any 1964 el duia la Madona del Correu i el Saig. Ell, En Pep, es queda estorat ja que és un plantejament de canvi radical a la seva vida professional. La seva resposta és que ho provarà però si no li va bé, no està obligat a continuar-hi. Na Margalida des correu li explica l'intrínquis administratiu, que el s'ho beu com pot, però que en surt ell tot sol. A partir d'aquí i fins el dia de la seva jubilació, fa uns mesos, ha vengut servint al poble amb màxima eficàcia i dedicació.

Com anècdotes ens explica que si tiren una carta sense segell, arriba al seu destí, però amb una franquícia doble de la normal. Que ha repartit moltes cartes d'amor, i que a moltes cases l'esperaven bé per les notícies dels parents allunyats, o per el pagament de les jubilacions que també era tasca seva.

També li demanàrem pel seu contacte amb l'administració local, i ens digué que ha conegut a tots els batles, excepte fet de l'actual, cosa que es pot subsanar, creiem.

Res més, desitjam a N'En Pep Ballester i a la seva família molta felicitat i salut per molts d'anys. I a la seva filla Anita, que és una gran artista en escultura i pintura moltes gràcies per haver fet d'introductora per l'actual xerrada.

ENTREVISTA

Veïnats-18

JOAN COSTA

PRESIDENT DE LA COMISSIÓ DE TURISME

Joan Costa, ciutadà de naixement, és una persona que viu a Calvià fa més de 25 anys.

De sempre, la seva feina a tencut que veure amb el turisme i això li ha permès conèixer-lo d'una forma profunda.

A les passades eleccions municipals es va presentar per "Coalición Popular" i fou elegit. De llavors ençà, i fruit dels pactes de govern, és el President de la Comissió de Turisme del nostre Ajuntament.

Es tracta d'una persona senzilla, amable i amb ganes de fer feina, que estima Calvià.

Aquesta és la entrevista que, a finals d'estiu, li hem volgut fer.

Veïnats.- Ens pots explicar què significa aquest terme de "Costa de Calvià"?

PALMA NOVA

Joan Costa.- Calvià, que d'antic s'havia dedicat a l'agricultura, va passar d'una forma molt ràpida a ser un terme eminentment turístic.

Va ser un canvi tan ràpid que va agafar a la gent de sorpresa. Tractant-se d'una experiència nova, sense unes fórmules ni uns camins delimitats, va possibilitar el que es fessin autèntiques barbaritats.

A través del temps, el nom de Calvià, que correspon a un poble situat a la muntanya i a un municipi, no ha sonat. Aquí no hem tengut ni una economia, ni una indústria o cultura que permetessin que Calvià destacàs com ho feren altres pobles. Com a poble no té la mateixa força que com a terme turístic.

Dins un municipi com el nostre, el més important és tenir una identitat pròpia, i el nostre Terme no l'ha tenguda mai, i aquesta identitat ha de venir a través d'un nom, el qual es fa a través d'un temps o d'una promoció.

Després ens trobam amb la seva extraordinària configuració. Ocupa la 3ª part del que s'anomena Badia de Palma, i és precisament aquest nom el que sempre ha tapat el nostre.

Això fa que al nostre Terme se l'hagi de dotar d'una identitat pròpia com a Terme turístic, de la mateixa manera que es va fer fa 100 anys amb la Costa Brava, identificació turística de Catalunya, i amb tots aquells que identifiquen a un Terme (Costa del Sol, Costa Dorada, Costa del Azahar, etc.).

El propòsit d'aquest nom, Costa de Calvià, és el d'identificar un terme turístic, de manera que en surti beneficiat el poble, que és qui li dóna el nom, i crea unitat dins el Terme.

Veïnats.- Parles de crear unitat, però sabem que certes zones no estan massa d'acord en equiparar-se amb altres, com pot ésser Magaluf...

Joan Costa.- El problema és que no hi estan d'acord perquè es pensen ésser superiors, i en realitat no ho són, el que són és diferents.

Hi ha que entendre que, quan venem aquest conjunt, tenim la possibilitat d'oferir un producte variat, és a dir, major oportunitat de vendre.

Com Ajuntament no podem separar cap zona. El que hem de fer, en el cas de Magaluf per exemple, és averiguar les raons de per què va tan malament i prendre les mides necessàries per millorar-ho. I no només nosaltres, sinó que aquesta millora ha de partir també de les gents que hi viuen.

Una zona com Magaluf, a part de les seves construccions sense planificació ni estil, de la proliferació del comerç i la competència deslleial, ofereix una cara bona, la del Casino, l'Aguapark, els camps de golf, etc.

Veïnats.- Quines feines té previstes l'Ajuntament de cara a millorar aquestes zones?

Joan Costa.- A Magaluf, en concret, s'ha realitzat una gran millora a la platja, després s'han sembrat cents d'arbres que contribuiran a no veure tant els edificis.

Es fan llevar totes les valles ilegals, es posen papereres, contenidors...

Hi ha una acció a fer que durà anys, que ha d'implicar a la gent que viu i fa feina a totes les zones.

Veïnats.- Quina promoció està prevista, o s'està fent, a nivell de vendre aquest producte que és la Costa de Calvià?

Joan Costa.- Per vendre un producte, a part del seu nom, s'estan fent uns fullets, uns llibres, precisament ara en feim un d'excursions a peu cap a l'interior, documents gràfics a través dels que es reflexin els nostres monuments, la nostra ecologia, la nostra història...

Juntament amb la Comunitat Autònoma estam fent 4 posters.

Tenim la intenció de fer un llibre amb unes 200 fotografies del Terme.

Veïnats.- Has parlat del punt Ecologia, no sona això una mica estrany dins el nostre Terme?

Joan Costa.- Tenim uns espais verds naturals que ja, per ells mateixos, constitueixen un motiu ecològic.

En realitat, el que s'ha construït no és que sigui una totalitat del Terme. El Terme és grandíssim.

Nosaltres, com a Comissió de Turisme, hem embellit totes les entrades del Terme, i això el que ha fet ha estat despertar un interès de la gent cap a sembrar arbres, a imitar-nos.

El problema no és només sembrar, és cuidar.

El propòsit és embellir tot el Terme, sembrant espècies atractives i que puguin possibilitar un motiu d'interès per la visita del turisme d'hivern.

Veïnats.- Parlant de turisme,

quin índex d'ocupació turística hi ha hagut enguany?

Joan Costa.- Jo crec que haurem batut records, no puc dir xifres exactes, però ha vengut molta gent.

les oficines d'informació han jugat un paper molt important, sobre tot en la col.laboració i mediació amb tots els hotels i apartaments.

Veïnats.- Quines previsions hi ha de turisme d'hivern?

Joan Costa.- Existeix la gran possibilitat de dur bastants de clients de la 3ª edat. Això és un tema que tracta directament el nostre Batle amb el Ministeri de Treball.

S'haurien de promocionar uns atractius que fessin que l'hivern fos interessant per venir aquí.

Ara precisament hem aprovat la realització d'un mural on figuràs la història de Mallorca, concretada a Calvià, que es posaria a la façana de l'Ajuntament.

Tenim la idea de dur turisme cap a l'interior, a visitar el poble.

S'ha de fer un itinerari interessant dins Calvià, el mercat, el mural, casa de cultura, etc.

Veïnats.- Com dur turisme de qualitat?

Joan Costa.- És un dels problemes que té Mallorca.

Quan un producte no és car, és bo de vendre, perquè es ven pel preu.

Mallorca sempre s'ha venuda pel preu, i hi ha hagut una competència entre els Tour-Operadors que ha fet davallar els preus.

Un dels problemes més greus és que hem perdut els nostres clients, ara són els clients dels Tour-Operadors.

Abans, els clients demanaven als

hotelers a quina agència s'havien d'adreçar, ara es fa al revés, són aquestes darreres les qui diuen al client a quin hotel ha d'anar.

El paper important de l'Ajuntament és el provocar viatge, i l'ha de provocar a través del paquet Costa de Calvià.

Per dur turisme de qualitat, són importants aquests tres punts:

- Netetja.
- ecologia.
- tranquil·litat.

A part, és necessària una professionalitat a tots aquells que tracten als tursites.

Veïnats.- Per la nostra part no hi ha res més a demanar, si tu vols afegir alguna cosa...

Joan Costa.- Sí, voldria parlar d'un artista que vaig descobrir l'altre dia, a pesar de que ell ja fa estona que es dedica a la pintura.

Es tracta del calviàner Toni Alzamora. Pens que l'Ajuntament hauria de recolçar a aquest home, ja que ell potencia el nom de Calvià.

Seria molt interessant que ell mateix, i altres artistes locals, tinguessin una exposició permanent que pogués ésser visitada.

la seva figura pot fer que surtin altres artistes al Terme, i el que farien seria engrandir el nom de Calvià.

Veïnats.- Per la nostra part, només ens queda agrair l'amabilitat de Joan Costa en concedir-nos l'entrevista, i compartir el seu desig de que l'Ajuntament faci alguna cosa per potenciar a tots els artistes locals, que sabem que n'hi ha molts. Gràcies Joan.

Capdellà no quiere quedarse atrás. Quiere tener como tantos otros pueblos de Mallorca un Club para las personas de la tercera edad. Un Club para los jubilados. En donde poder ir a pasar un rato alegre y distraído con los amigos. Conversar, jugar a las cartas, al dominó, o a alguna cosa más. Lo que sea. La cuestión, es, de tanto en cuanto pasar una tarde sin compromisos, sin preocupaciones. Cosa muy necesaria, porque además de crear bienestar y proporcionar placer, estimula, conforta, y evita el que nos quedemos a veces demasiado tiempo en casa sin hacer nada, por falta de ideas, un día, y otro, por impedirlo la pereza, circunstancia que nos deja vacíos, medio adormilados, con la paleta de matar moscas en la mano, o rascándonos la cabeza como si fuésemos unos benditos. Por eso hoy se promociona tanto viajar, los deportes, y se hacen sacrificios para pasar unos días de descanso en una playa. Todas estas cosas que para la juventud es un sueño, para nosotros, los decrepitos es una pesadilla. Pero, ¿qué podemos hacer?... Las personas somos como los metales, que, aunque estén guardados en un cajón pierden brillo y se oxidan.

!Lo hemos conseguido! !Qué fácil! Qué fácil, porque el espíritu de cooperación que siempre había imperado en el pueblo, no había muerto como se creía al sufrir aquel duro golpe que le propinó la dictadura al instaurarse hace cincuenta años. Sólo quedó atontado, dormido. Lo que ayudó, Na Catalina Carbonell que fue la inspiradora y creadora de tan importante acontecimiento, seguida por otras entusiastas del lugar, que al dar el primer paso, con su mano generosa de buenas intenciones y llena de ideas progresistas y democráticas, sólo tuviese que apretar un botón, para que despertáramos de aquel sueño que ha durado tantos años, y con entusiasmo, le dijésemos que sí!, que sí!.

Animados por este portentoso consenso, nos reunimos en la sala de la Delegación del Ayuntamiento en donde estará nuestra sede.

Concedida por la Em. Corporación a quien agradeceremos siempre tan amable gesto; condicionado siempre a que nuestra presencia no estorbe ni dificulte otros actos que tengan que celebrarse en el mismo local.

El resultado de nuestra reunión fue positivo. Quedó constituida la junta directiva, entre otras cosas. Los que la componen fueron elegidos por unanimidad. Cuentan con el apoyo y afecto de todos, como se merecen; por ser personas amables, conscientes de su deber, y fieles cumplidores de su cometido. Poco tiempo después volvimos a reunirnos: esta vez con los estatutos aprobados y con el consiguiente acuerdo de la inauguración del club.

Que tuvo lugar el veinte de julio por la tarde, en la plaza de Dª Juana Nogués (Venerable Sra. propietaria en aquellos tiempos de S'Hortolà, que costó los gastos del solar de dicha plaza, y que al venir a pie cada día a misa y veía una piedra en el camino, se agachaba y la tiraba fuera). Y para que presidieran el acto y fuese más brillante la fiesta, se invitó personalmente al presidente de la Comunidad

Autónoma D. Gabriel Cañellas, a las autoridades de Calvià y representante de Sa Nostra, que a más de querer asistir, contribuyeron con un importante regalo en metálico, que, agradeceremos siempre. La fiesta que celebramos (por sí sola), al estar dedicada a los jubilados, tenía que ser relevante y aplaudida, pero lo fue mucho más cuando unos matrimonios jóvenes que aman a su pueblo quisieron organizarla y dirigirla. La actividad, buen gusto y delicadeza que pusieron en todos sus servicios estos simpáticos matrimonios, fue magnífica y ejemplar. También lo fue la comida que nos sirvieron, y en la que participó todo el pueblo allí reunido. La tarde, la pasamos siempre dentro de un estado alegre y divertido. Para amenizarla estaba entre nosotros el Conjunto de Bailes Regionales de Vilafranca, que con su música y la gracia de los bailarines tomó más brillo la fiesta, y la dotó de unos recuerdos maravillosos difíciles de olvidar. Pero lo más espectacular de todo fue cuando la música tocó, para que bailasen solamente los aficionados del pueblo. Que la pista quedó llena de jovencitas y otras no tan jovencitas, pero que la agilidad de sus saltos no se distinguían de las quinceañeras.

Julián Vicens

AVV
la vila
entre tots la farem amunt

PUB ROLLING'S
MUSIC-BAR "ES CASINO"
Ca'n Vich, 3 - CALVIA

|||
cerrajería
A. SOTOMAYOR
|||
es ferrer
des poble
C. SON M. Nº 2 - CALVIA - MALLORCA

Bar Restaurant
CA'N PEPE
COCINA MALLORQUESA
Y TAPAS VARIADAS
Especialidades:
- Arroz Brut
- Pito Mallorquin
- Sopa Mallorquina
- Lente con Cal
- Tofes con Cal
- Ceviche
- Pastis
C. Mayor, 22 - Tel. 670466 - Calvià - Mallorca

Julián
|||
FOTO
ESTUDIO
|||
Cl. Sor Rosenda - Calvià
|||
BODAS
BAUTIZOS
COMUNIONES
*
PROFESIONALES
Cl. Mayor. 27 Tel: 670464

Ayúdanos a limpiar el Mediterráneo

Para mantener el Mediterráneo a flote, sigue siendo imprescindible la participación de todos. Ya sabemos cómo hacerlo, respetando ciertas normas mientras navegamos, en los puertos, en las playas... y recordando a quienes mantienen comportamientos anti-ecologistas que el buen estado de las costas es un beneficio para todos.

La Dirección General del Medio Ambiente continúa poniendo los medios.

GOVERN BALEAR
Conselleria d'Obres Públiques i
Ordenació del Territori.

Direcció General del Medi Ambient

2ª Campaña de protección del litoral balear

SERRAT ^{Veïnats-2}

El dia 25 de Juliol va actuà En Joan Manuel Serrat a Calvià. Abans de començar el recital, vàrem parlar una estona amb ell.

Per començar va dir que fèia uns dos anys que no actuava a Mallorca, però que havia vingut un parell de vegades, ja que és una terra que estima molt.

Quan acabi la temporada de recitals es vól retirar una temporada amb la seva família, ja que du 13 messos sense turar i encara que mai no hagi perdut el contacte amb els seus, els hi vol dedicar més temps. Entre altres coses perquè la seva dona espera un infant per finals del Novembre.

El temps que estigui sense pujar a l'escenari, ferà feina a una idea que té i de la qual no ens vol parlar, ja que s'estima més presentarla quan estigui acabada.

Del seu darrer disc "El Sur también existe", diu que està satisfet; no tan sols per l'èxit comercial que pugui tenir, si no pel plaer de la feina que ,ell, sap ben feta.

Les cançons de "El Sur", son de en Mario Benedetti, entre altres coses perquè es sent molt identificat amb el que diu el poeta, perquè es un gran amic i a més un gran poeta.

Amb aquest disc ja són quatre les gravacions que té amb poëtes. Diu que 21 anys donen per molt si els aprofites bé. Potser en el futur torni a treballar amb qualche poeta que li arribi a la fibra sensible, però de moment, no. La cinquena experiència pot esser possible si té "salut,alegria i trempera".

Respecte a l'idioma,ens diu que mai ha deixat d'escriure en català, el que pasa es que escriu tot en català o tot en castellà. De fet són dos idiomes que coneix i els vol utilizar tot dos indistintament. Es un fet molt natural per eil utilizar els dos,entre altres coses perquè sa mare es castellanoparlant. Realment,depen del que escrigui en un moment determinat per fer servir un dels dos idiomes.

De les crítiques que li fan per aquest tema, pensa que aquest "es un país especialista en enterrar morts", i el temps s'encarregarà d'aclarir: "Discussions de vanitats es converteixen en temes polítics". A l'Estat espanyol som molt racistes i "molts de feixismes s'amaguen darrera de la bandera nacional. Els símbols sempre serveixen per amagar tot tipus de feixismes".

Respecte a la música actual, pensa que es tan superficial perquè amb ella les empreses de gravació no hi gasten cap doblers ja que solen ésser primers treballs i els conjunts posan quasi tot, ja que volen, més que res, promoció.

Pasant als temes socials, diu que es sorprén molt de quan la gent parla del moment actual del nostre país, com si no haguéssim tengut 40 anys de feixisme. Que es un país que surt d'una dictadura terrible que ens ha deixat unes capacitats molt mermades.

La crítica que faria al govern es que no transmet l'informació necessària al ciutadà, ja que aquest comprendria moltes més coses: "Els administrats haurien de saber quins són els problemes dels administradors".

"La gent necessita informació. Quan tú coneixes com funciona un altre poble deixes tots els prejudicis que t'hagin pogut inculcar".

L'agradaria tornar a cantar a Xile perquè suposaria que l'assassí que hi ha al poder, ja no hi seria, però que és difícil que fugi, ja que és un bon pagador dels EEUU, i aquests s'estimen més que els hi paguin la deuta als seus bancs, que no tenir una democràcia a Xile.

!Adeu, Joan! Fins una altra.

De la redacció

PETITA HISTORIA DE L'INFANT QUE JUGAVA

AMB EL FOC

Mos contava una padrina que tenia un nét que li agradava molt jugar amb el foc. "De molt petitó es quedava embambat, davant les espelmes dels pastissos, li collien la mà i li deixaven encendre les espelmes. No es perd cap foguera que el seu padrí encenia per cremar el fullam del pati". Un dia a casa del seu fill li varen contar que el seu net havia pegat foc a una fraçada. Gràcies a deu la jornalera hi va arribar a temps i no va passar res. Es pares li explicaren que lo que feia era molt perillós, que no sabia quina desgràcia hi hagués pogut passar. Així i tot un altre dia els seus pares se n'adonaren de l'absència de l'encenedor de la cuina. Això mai els hi havia passat, el seu fill cap vegada va fer això. Al cap d'una estona uns veïns els varen cridar, el seu fill havia cremat un bidó ple de fems, el bidó era de goma i va quedar fet una extranya escultura modernista. L'infant s'hi va quedar davant el fogueró totalment extasiat. Que no hi serveix el diàleg amb els infants? S'els ha de castigar? I com farem per vigilar-lo?

El foc, l'aigo, el vent, són pels infants, elements fascinants, són com les vocals de l'immens còdi de la naturalesa. El seu domini, imaginari o reial, és imprescindible per l'enteniment de l'infant, però de vegades aquesta necessitat d'experimentació va més lluny de lo que permet la realitat social. I ara anem a xerrar d'aquest infant. En primer lloc ets infants aprenen dels adults moltes de coses,

mes de les que noltros mos imaginam. Per començar ja no li tenien que ajudar a encendre les espelmes, per molt petit que fos; ell ja va aprendre això. Mai tenim que ajudar a fer res a un infant que encara no li estigui permès fer, l'enganam, ell despres es pensa que ho pot fer tot sol, i això pot provocar més d'un lamentable accident. Per això és perillós ensenyar als infants a conduir, donant-li el volant, asseguts sobre el pare o la mare.

El foc és símbol de desig, a l'edat dels sis anys l'infant passa per un moment de forts desitjos que de vegades no pot dominar. Qui millor el pot ajudar ara és el pare. Però com? Parlant amb el seu infant sobre totes les coses del foc: li pot demanar que dibuixi un foc, flamarades. Cada pic que s'utilitzi el foc per cuinar, o encendre la foganya, el pare li pot explicar cada vegada perquè serveix aquest foc, com s'utilitza i com no s'ha d'utilitzar. D'aquesta manera l'infant assimila el foc també com un element natural i sobretot, reial, conservant per altra part el seu significant fantàstic i màgic que tenia quan l'home, fa molts d'anys va començar a caminar cap a la civilització. El foc era reialment un fenomen màgic, va acompanyar, va donar protecció a la infantesa de la humanitat. Els nins i les nines recorden emocionalment aquest vincle tan íntim, cal però que l'adult l'apropi a la realitat d'are per seguir el camí de la maduració que el convertirà en un ser humà d'aquest temps.

Antoni Fuster.

COTORREIG

per En Johny Perrouche

* TONI CANALS GUILLAMET.

Estudia 3er de BUP a La Salle.

Li agraden les motos de carreres, les ties bones que no estiguin grasses.

Aficionat a la natació, va participar a l'Olimpiada de Los Angeles.

A tots tres els podeu trobar al desembarcadero de Magalluf, davant l'Atlàntic a les hores de platja, ells vos explicaran el perquè són allà.

* JESÛS MARTINEZ GONZALEZ

Estudia 2on de BUP a Sant Alfons. Li agraden les marxés nocturnes, les sueques, les suïsses, noruegues i daneses, perquè les ha obserades bé.

Serà el baix (instrument musical) del futur conjunt de música moderna de Calvià.

Jugador de la secció de fútbol juvenil del Costa de Calvià.

* MATEU RAMON LIDON.

Fa 3er. de BUP al Ramon Llull o al Sant Alfons.

Li agraden les nòrdiques dels països escandinaus. La música "hard-rock" i el basquet, juga amb l'equip del Costa de Calvià.

Serà el bateria del futur conjunt esmentat més a dalt.

La seva il.lusió és arribar a ser un "guaperas".

En aquest món en que nos ha tocat viure on esteim tots manejats pel sistema no nos queda més remei que rebelarnos per sobreviure i una manera de fer-ho és practicant l'agricultura biològica. Que, què és això tan estrany? És una cosa ja molt vista, però que poca gent posa en pràctica, al manco per aquests indrets. És molt fàcil, encara que laboriosa, de dur-la a terme, i a més és molt agrada. Se tracta de cultivar d'una forma natural, aprofitant plantes, fems i altra matèria orgànica, condicions del sòl, associacions de cultius... que facin el que poguem aprofitar al màxim els nostres cultius d'una forma no nociva per la salut. Que, quin profit tendrem de cultivar així i no de cultivar a base d'embutir a la nostra sembra de productes químics, nocius per la salut de l'home? Crec que no hauria de ser necessari el convencer a ningú.

Hi ha una sèrie de regles que és necessari observar i respectar:

- 1.- Diagnosticar el tipus de sòl del que disposam, i si és necessari corregir-lo.
- 2.- Conèixer els tipus i composició dels adobs.
- 3.- Tenir unes eines adequades a la feina que hagem de fer.
- 4.- Conèixer les hortalisses (en el cas de l'hort): la seva temporada de sembra i recollida, les feines que han de menester pel seu bon creixement, i conèixer també les seves necessitats d'aliment.
- 5.- Conèixer els tipus d'associacions de plantes que nos donaran un millor rendiment.

6.- Saber les enfermetats i plagues que poden atacar a les diferents plantes i saber combatir-les.

Al pròxim i altres números anirem analitzant cadascun d'aquests sis apartats.

A reveure.

Carme López

BAUZA

★ ELECTRODOMESTICOS

★ JUGUETES

★ OBJETOS DE REGALO

C/ Mayor, 34 CALVIA

COMESTIBLES

SIMÓ

Mayor, 50

CALVIA

Droguería y Ferrería

CALVIA

MAYOR. 48

TELF. 67 01 61

ESPORTS

RADIOGRAFIA DEPORTIVA

Ya estamos de nuevo lanzados en el campeonato nacional de liga de III División, en su grupo balear, en el que toma parte nuestro representante, el C.D. Calvià, en la temporada 86-87.

Es, desde luego, un poco pronto para enjuiciar al equipo que dirige de nuevo el Sr. Miralles, pues en el momento de escribir esta "Radiografía", se han jugado sólo dos encuentros. El primero de ellos fue en Manacor, ante el titular de aquella villa, que el año pasado militaba en II división B, perdiendo por 1-0 y a punto estuvo de lograrse el empate. El segundo se recibió la visita del Hospitalet al que se le venció igualmente por 1-0, en un partido de muy escasa calidad por ambos conjuntos, cosa normal por la falta de rodaje que tienen todos los equipos recién comenzada la competición.

Una cosa sí que hay que resaltar, y es la reincorporación del buen lateral Quico, que la temporada anterior jugó en el Sporting Mahonés, pues por motivos profesionales residía en la vecina Menorca, y la también reincorporación, pues así puede llamarse ya que anteriormente vistió los colores calvianenses, del jugador Bezares, un hombre que ha jugado muchas temporadas en 1ª División, concretamente en el C.D. Salamanca. Ni que decir tiene que tener a estos dos hombres en la plantilla, sin querer menospreciar a nadie, además de la recuperación de Nico que pasó la temporada última en el dique seco, debido a la gravísima lesión que sufrió, como de todos es sabido, en el III Trofeo Costa de Poniente. Estas reincorporaciones han llenado de gozo a la afición, pues durante esta temporada

les será más difícil a los delanteros rivales el acercarse al área con impunidad.

Esperemos que estos deseos de todos cuantos sentimos los colores del Calvià se vean cumplidos, y que al final de la competición no hayamos pasado los sinsabores de la temporada pasada.

Sólo me resta decir que de nuevo el C.D. Calvià se proclamó campeón, (y van tres veces consecutivas) del Torneo Costa de Poniente en su IV edición, de lo que nos sentimos orgullosos y vaya nuestra enhorabuena a todo el equipo de directivos, técnicos, jugadores y afición.

Otra cosa, ¿hasta cuándo van a durar las obras de Mofersès?

S. Barceló

EL C.D. C.A.D.E.

Con la intención de mejor informar a nuestros lectores, a partir del próximo número contaremos con crónicas directas de nuestro nuevo corresponsal en Puguera.

TROFEU A LA REGULARITAT

Durant el primer partit de lliga jugat a Santa Ponça i a Peguera, es varen entregar els Trofeus a la Regularitat REVISTA VEÏNATS als jugadors Amer del Sta. Ponça i Mingorance, del CADE, donant-se la circumstància de que, aquest darrer, es trobar lesionat i recién operat.

El trofeu guanyat pel porter del Calvià, Seguí, serà entregat durant el primer partit de lliga que aquest equip jugui dins el seu camp habitual de Mofersès.

CRONICAS DEL SANTA PONÇA

Un año más empieza para el Santa Ponça C.D. un periplo futbolístico nuevo, y como en años anteriores, en una categoría superior. Si a estos hechos se añade que la Junta directiva también es nueva, el reto deportivo es mayor que en años anteriores, aunque quizás las líneas trazadas sigan siendo las mismas.

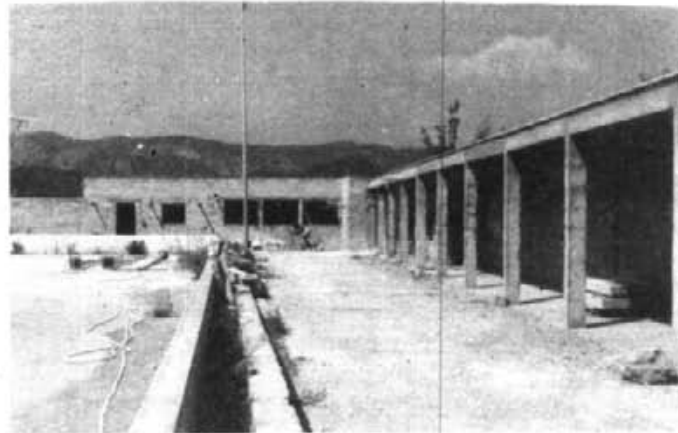
Tal vez como responsabilidad del nuevo presidente D. Jaime Mayol Ramis le guste más el diálogo sea más pausado y queriendo tener más secciones deportivas para el Santa Ponça, superior a años anteriores, aunque llevando dos años de funcionamiento, el Polideportiv Municipal, no se puede decir que el bagaje sea pequeño, así como hay que hacer constar el esfuerzo desinteresado de muchas personas para mejorar el futuro próximo del C.D. Santa Ponça, pues como digo, actualmente cuenta ya con benjamines, alevines, infantiles, juvenile equipo de fútbol sala, aficionados, y el de regional preferente. Y cuando las instalaciones estén terminadas (si es que algún día lo está) podremos controlar una cantidad mayor de actividades. Ahora ya tenemos quienes se quieren hacer cargo del balonmano, baloncesto, fútbol-sala en todas las categorías tanto masculinas como femeninas.

Cuando estas líneas salgan a la luz, el Santa Ponça ya habrá jugado algunos partidos, por tanto dejo para el siguiente número la crónica más amplia de lo desarrollado sobre el terreno de juego.

Lo que se puede anticipar, es que el Santa Ponça aficionados o primer equipo, jugará cada día a las 16'15 los domingos, excepto los días que el Mallorca juegue en casa. Estos partidos se adelantarán al sábado a la misma hora, ya que el C.D. Santa Ponça tiene la confirmación por adelantado de los partidos de los equipos rivales.

F. JIMENEZ

CAMP DE FUTBOL DEL C.D. CALVIA

Com es pot veure a la fotografia, les obres de Moferès ja han començat. Amb un pressupost que s'atraca als 30 milions es pretén remodelar tota la estructura de casetes que hi havia abans i dotar-lo d'unes oficines per al Club, varis vestuaris, bar i zona de rentar la roba (fora de la vista del públic).

Per aquest motiu, el C.D. Calvià disputarà part de la lliga al Camp del Sta. Ponça. Esperam que això no faci disminuir el nombre de socis ni de públic d'aquest equip, ja que tampoc presentarà camp tan enfora del poble (uns 6 Km.), i si es veu obligat a fer-ho és precisament per a millorar, i d'aquesta millora en sortirem tots beneficiats.

CURSET DE NATACIÓ

Un altre any ha tengut lloc durant els mesos d'estiu el curset de natació a la piscina d'Es Capdellà, que tanta acceptació té per part de pares i nins.

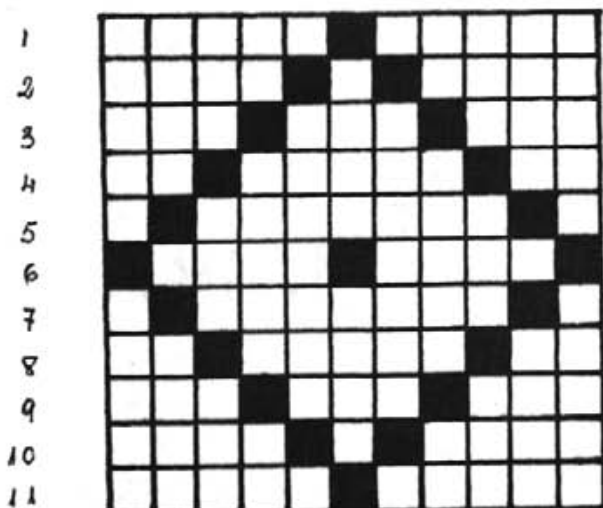
Enguany la festa final va tenir com actuació estelar una exhibició de Sincro a càrrec de les nadadores locals, molt ben instruides per les seves monitores.

Esperem que ben aviat poguem tenir el Poliesportiu acabat i comptem amb un equip calviàner de natació.

Encreuat

Verticales: 1.-Agrid. Instrumento quirúrgico. 2.-Apellido materno de un popular cantante, por el que se le conoce artísticamente. Cien. Hacer o formar eras. 3.-Amarra, una. Del verbo haber. Asidero. 4.-Negación castiza. Obtusos, sin punta. Al revés y repetido, can---ción de cuna. 5.-Vocal. Castígalas, denuncialas. Vocal. 6.-Avalancha de nieve. Letras de TEME. 7.-Quinientos. Objeto portátil al que se le atribuye virtud sobrenatural. Consonante. 8.-Al revés y figuradamente, nada. Labrará. Escuché. 9.-Fluido aeriforme. Dueña. Al revés, quiero. 10.-Privada de razón, al revés. Vocal. Ala de ave desplumada. 11.- Niscalos. membrana natatoria de los peces.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11

Horizontales: 1.-Tablero contador. Arma blanca corta, plural. 2.-Armadura de mallas. Vocal. Llega a la vida. 3.-Canción canaria. En mallorquín, llano. Al revés, expulsión ruidosa del aire de los pulmones. 4.-Nombre de letra. Reumatismo. Nota musical. 5.-Vocal. Profundidad de algo. Consonante. 6.-Mueble para acostarse. Monje del Tíbet. 7.-Vocal. Mujer no casada. Vocal. 8.-Nota musical. Manecilla del reloj. Contracción. 9.-Pasión del alma. Catedral. Expresión castiza. 10.-Artífugio para pescar. Aso, cojo, al revés. 11.-Mentira, embuste. Nombre de mujer.

Veinats-31

"la Caixa"
a Calvià

Papeleria
& Kiosco

C/ Mayor

CALVIÀ

Ultramarinos MIR y
Pescados Puerto de
Pollensa

Tel. 67 02 06

C/ Ca No Cucó, 4.

CALVIÀ

CARPINTERIA
CALVIÀ

Hnos. INSERTE

C/ TRANSFORMADOS, S/N - TEL.

CALVIÀ - MALLORCA

JOAN SALVA

construccions

calvià

ANTONIO ALZAMORA

CALVIA

Casa de Cultura

CAIXA DE BALEARS
"SA NOSTRA"

del 6 al 14 de setembre 1986

Horari: de 11 a 13 i de 20 a 22 hores